

Duminica a 6-a după Rusalii (vindecarea slăbănogului din Capernaum)

- **Apostolul** citit ne aduce aminte că fiecare creștin are o slujire a sa în familia Bisericii, un firesc al lui în care trebuie să se încadreze. Fără a ne integra deplin în familia Bisericii, nu vom culege roadele adopției noastre în această familie dumnezeiască.
- Tot în Apostol am auzit că în lupta cu răul și în săvârșirea binelui se cuvine a fi sânguincioși, silitori, fierbinți cu duhul, nu căldicei, nepăsători, leneși, predispuși la compromisuri și tovărășie de conjunctură cu cel viclean.
- La final, Sf. Pavel ne aduce aminte că prin rugăciune, răbdare și nădejde reușim să trecem prin școala suferințelor vieții, să facem un gest de milostenie cu cineva și chiar să nu urâm pe cei care ne fac rău, ci să-l binecuvântăm, ca unii care ne testează și ne întăresc în iubire, acea iubire a lui Dumnezeu Care iubește și pe cei nemulțumitori și răi și iartă pe cei care L-au răstignit.
- **Sf. Evanghelie** ne învață cel puțin trei lucruri:
- În primul rând ne întărim în credința că rugăciunea mai multora aduce mult folos. Când mai mulți se roagă pentru aproapele lor în suferință, îl poartă pe la mănăstiri, pe la Sfinte Moaște, îl scriu în pomelnic la mai multe biserici, grăbesc împlinirea cererii și rezolvarea problemei.
- A doua învățătură ne aduce aminte că omul este și suflet, și trup, și problemele materiale nu trebuie rupte de cele spirituale. Se cuvine a aprecia când preotul intră mai în profunzimea problemei pentru care îl abordăm, căutând să vindece viața noastră în profunzime și integralitate.

Chiar dacă am fi tentați să scăpăm repede cu un tratament al simptomelor și nu al bolii, cu un sentiment că am făcut ceva, ne-am liniștit cumva, preotul nu ne face niciun favor dacă ne servește cu ce vrem și nu cu ce ar trebui. De obicei, dacă se cere o împreună lucrare cu Dumnezeu și cu preotul la binecuvântarea pe care o solicităm, avem tendința să ne supărăm sau să căutăm a rezolva în altă parte, spre paguba noastră.

- În al treilea rând, dacă avem credință în tratamentul dumnezeiesc al Bisericii, dat prin preot, dobândim chiar mai mult decât cerem, cum zice undeva Sf. Pavel. Dacă avem credință, ceea ce voim dar nu putem, cu un pic de ajutor la rugăciune din partea altora, chiar primim. Să voim noi din toate puterile noastre slăbănogite, și ajutorul dumnezeiesc se va face simțit!
- **Joi, 12 iulie**, cinștim icoana Maicii Domnului **Prodromița**, de la Muntele Athos, al cărei chip nu a fost zugrăvit de mână omenească. Tot joi **Sf. Veronica** și **Sf. Paisie Aghioritul**, un sfânt contemporan.
- **Sâmbătă, 14 iulie**, pomenim pe **Sf. Nicodim Aghioritul**, ale cărui cărți din canoanele Bisericii, din Sfinții Părinți și despre războiul duhovnicesc nevăzut se citesc cu nesaț până astăzi.
- Sf. Paisie Aghioritul despre muncă, liniște și stres: "Nu vă risipiți timpul fără folos, fără să-l valorificați în cele duhovnicești, pentru că veți ajunge să vă sălbăticiți mult și nu veți mai putea lucra cele duhovnicești. Veți dori să vă îndeletniciți numai cu treburi sau să discutați sau veți urmări să aflați subiecte de vorbă ca să vă aflați în treabă. Prin neglijarea rugăciunii și a îndatoririlor duhovnicești, vrăjmașul ne ocupă înălțimile noastre duhovnicești și ne

războiește atât trupește, cât și prin gânduri. (...) și la mireni insist mult asupra simplității, pentru că multe din cele ce se fac nu sunt de trebuință și îi mănâncă stresul. Le vorbesc de cumpătare și nevoie. Strig mereu: «Simplificați-vă viața și stresul va fugi». Cele mai multe divorțuri de aici pornesc. Oamenii au de făcut multe treburi, multe lucruri, și astfel se amețesc. Să nu vă dați toată ființa, toată puterea dimpreună cu mintea voastră celor materiale. În felul acesta omul devine închinător la idoli. Pe cât puteți, nu vă dăruți inima treburilor; să dați numai mâinile și mintea. Să nu vă dați inima lucrurilor stricătore, nefolositoare. Căci după aceea cum va sălta inima pentru Hristos? Când inima este la Hristos, atunci și treburile se sfîșesc, există și o continuă odihnă sufletească lăuntrică. Un astfel de om simte adevărata bucurie. Să vă puneți inima în valoare! Să n-o risipiți!”

- Sf. Nicodim Aghioritul, rugăciune pentru răbdare: ”O, Dumnezeu meu, când se va înarma inima mea cu arma răbdării? Când voi trece prin ispită fără a-mi tulbura inima, ca să dau bucurie Dumnezeului meu? O, iubitele mele suferinți ce mă faceți asemenea Domnului meu Iisus, cel ce a pățit pentru mine! O, Iisuse, singura viață a sufletului meu! Ajunge-voi oare a odihni între mii de suferințe pentru mărirea ta? Voi fi fericit, dacă în mijlocul focului necazurilor mă voi aprinde de dorința de a suferi chinuri mai mari!”